

Кой е кривъ?

Студия по чуждъ мотивъ

Да ли го е кръщавалъ попъ — това никой не знае. Нѣкои помнатъ че му думали Марко, но той самъ не си знаеше името, та и що му е да го знае, като никой не продумва името му? . . . Майка и баща трѣбва да е ималъ, ама той не ги знае, нито ги е знаялъ нѣкога. Осиротѣлъ още въ пелени, подхвърлянъ отъ бунице на бунице, отъ прагъ на прагъ, гоненъ отъ една вратия на друга, той се опомнилъ като козаръ въ запусѣлитѣ гори, кждѣто пасълъ чуждитѣ чорбаджийски кози, привиквалъ на своитѣ бѣди и изучвалъ това, на което хората му казватъ — свѣтъ! А отъ този пусти свѣтъ, Марко научилъ само едно — че който е по-силенъ, той има и правото! . . . Името си не знае, но знае, че е по-якъ отъ орлетата, защото е до-